

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 3-4 (276-277) • OŽUJAK/TRAVANJ 2024.

Uskrs, 2024.

I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima.

Lk 24, 15

Aktualna svjetska društveno-politička zbivanja nisu samo predmet skoro svih razgovora i rasprava, nego su i njihov izvor. Spomenuti razgovori i rasprave često se pretvaraju u prepirke, svađe, sukobe koji onda vode k sve većoj napetosti i neizvjesnosti. Sve nas to onda vodi ne samo k spoznaji i iskustvu nemoći, nego i svijesti o nedostatnosti i ograničenosti one naše čisto i isključivo (među)ljudske, horizontalne dimenzije.

U konačnici, sve to kao da nas požuruje i tjera da *pogledamo prema Gore*, da u svemu ovome zamijetimo i potražimo Onoga koji nam se neprestano približava, da ugledamo, čujemo i obujmimo Uskrsloga Krista, Gospodara svega vidljivog i nevidljivog, Onoga koji je pobijedio grijeh, smrt i Zloga.

Sretan i blagoslovljen Uskrs

žele Vam

Misionari Krvi Kristove

...da primimo milosrđe
i milost nađemo...

(Heb 4, 16)

• II. Učenici na putu u Emaus – Luka 24, 13-35

Kontekst: Istog dana. Još smo u danu novoga stvaranja, danu Kristove pobjede nad otajstvom tame. Ali u drugačijim okolnostima u vremenu i prostoru. Sada smo, u ovom odlomku, u poslijepodnevnom satima i događaj s Magdalenom je već poznat, iako učenici u njega ne vjeruju. Ako je Magdalena krenula u potragu za Isusovim tijelom, ovdje se učenici odmiču od onih činjenica koje su ih na određeni način destabilizirale i poremetile njihovu ravnotežu: Isus je uhićen, ubijen i položen u grob, ali tijela više nema i žene kažu da su ga vidjele uskrslog (usp. rr 22-23).

Na putu prema selu zvanom Emaus. U Lukinu izvješću dva se učenika udaljavaju iz Jeruzalema, Svetoga grada, mjesta koje je Bog izabrao za Svoj stan, gdje proroci svjedoče Riječ Božju. Prorok Izaija govori da će Jeruzalem biti središte mesijanske utjehe gdje će se svi ljudi skupiti; dok se njih dvojica, razočarani u svojim očekivanjima i jer su izgubili svaku nadu, vraćaju u svoje selo.

Njihov povratak je pun gorčine, očaja, čak i ljutnje (usp. r. 15), kao što se često događa onima koji napuštaju naše Družbe, noseći snažan osjećaj neuspjeha u sebi.

Kakva je vaša reakcija na neizbježne neuspjeha u životu i u službi?

Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. Tema razgovora je „ono što se dogodilo“, a ne elaboracija usmjerena na razumijevanje i usvajanje. Umjesto toga, radi se o živoj raspravi koja njih dvojicu ostavlja u njihovim uvjerenjima do te mjere da sam Isus hoda s njima, „ali njihove oči nisu Ga mogle prepoznati“. U Svetom Pismu oko je sjedište percepcije i znanja;

zasljepljenost je metafora za nerazumijevanje. Zbog toga Isus opominje govoreći da je oko *svjetiljka tijelu*, dakle: ako je oko čisto, cijelo će tijelo biti svjetlo, ali ako je oko zlo, cijelo će tijelo biti mračno (usp. Mt 6, 22-23). To se dogodilo i Mariji Magdaleni koja Ga vidi, ali misleći i podržavajući u sebi ideju da je Isusovo tijelo ukradeno, ne prepoznaje Ga. To je ono što se događa i nama kada, čvrsto vezani na svoje točke gledišta, nismo u stanju uočiti novo što nam se predstavlja.

Što to putem pretresate među sobom?... Njih dvojica razgovaraju jedan s drugim, na horizontalan, zemaljski način, ne preispitujući se o planu spasenja koji Bog vodi u povijesti ljudi. Stanje duha ovih učenika je stanje onih koji pate od nemoći pred događajima i, umjesto da se otvore logici vjere, radije raspravljaju. Stranac Isus postavlja mnoga pitanja kako bi dvojicu putnika natjerao da ponovno prate događaje, da ih dublje čitaju, kao da želi probuditi „sjećanje“ na ono što je Učitelj navijestio u Svom učenju. Kriterij je uvijek: ne ostati na površini, nego kopati po svojoj nutrini u potrazi za istinom.

Oni se snuždeni zaustave. Isusova riječ ih obvezuje na stanku koja ih sprječava da nastave razmišljati lišeni Božje logike. Ovdje smo, u ovim duhovnim vježbama, zaustavljeni Božjom Riječi kako bismo pronašli logički i teološki smisao onoga što doživljavamo.

Lica učenika su još tužna jer su još uvijek čvrsti u činjenicama, a da nisu dobili nikakvo tumačenje. Tuga je iscrpljujuća i štetna bol od koje se nastoji pobjeći, ali može imati i pozitivan plod jer priprema veću utjehu.

Gdje si? Jesi li zarobljen/a činjenicama ili Riječ Božja govori u tvom životu?

Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu...? Ovim riječima Kleofa gotovo upire prstom u „stranca“ koji ne zna što je Bog objavio o Jeruzalemu i Mesiiji. Događa nam se i da Boga izložimo sudu jer ne ispunjava ono što je obećao i što bi iz naše perspektive trebao ostvariti. Imamo Boga pred sobom, imamo odgovor, ali nastavljamo monotono razmišljati o onome što se dogodilo.

Što to? Isus se služi pažljivom pedagogijom, potiče na to da učenici izraze sadržaj svoje tuge. Strpljivo sluša, ne ljuti se, ne prekida, ne pretvara se da zna njihove misli prije nego što su ih izrazili. Ponavljanje priče pomaže učenicima da se oslobode lošeg raspoloženja i pomaže Isusu da iz njihovih riječi izvuče osjećaje kojima su događaji proživljeni. Zanimljiva točka za nas je r. 21: *A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo.*

Mi se nadasmo... Hebrejski pojam *tiqvah* može značiti uže, ali se u Starom Zavjetu koristi uglavnom u smislu „nade“ (*elpis*). Nakon progonstva, kod proroka se povezuje s budućom obnovom Izraela, za razliku od apsurdna života osuđena na smrt. U Novom Zavjetu, nada ima za cilj pobjedu Krista nad smrću, besplatni dar Božji, podijeljen vjernicima u vjeri. Nada dvojice iz Emausa bila je povezana s mesijanskim očekivanjem, Isus će im pomoći da shvate da je On ispunjenje te nade.

Osim svega toga ovo je već treći dan... Kleofa i njegov pratitelj ništa više ne očekuju, ali postoje dva elementa koja ih uznemiruju: neke žene koje su otišle do groba i nisu pronašle Isusovo tijelo, imale su viziju anđela koji tvrde da je On živ; neki su učenici otišli do groba i našli ono što su žene rekle, ali Ga nisu vidjeli (usp. rr 22-24). Čudno je da ovakva dva elementa nisu probudila osjećaje čuđenja kod dvojice učenika. Kažu: istina da su bili zbunjeni, ali ipak napuštaju Jeruzalem tužni i razočarani, misleći da sve to ionako neće promijeniti stvari. Ne vjeruju u svjedočenje žena, ali ne vjeruju ni u snagu zajedništva. Njihova odluka da napuste Jeruzalem također je nedvosmisleno simptom nedostatka povjerenja u vrijednost zajednice pa i onda kada ona prolazi kroz krizno vrijeme.

O bezumni i srca spora da vjerujete... Ono što učenicima nedostaje je sposobnost čitanja povijesti uz pomoć Svetog Pisma. U povijesti izraelskog naroda nevjera je od početka jedan od ponavljajućih grijeha koji ih sprječava u razumijevanju Božje snage. Ova nevjera je povezana s otvrdnućem srca i sluha, stoga se Bog u Svojoj ljubavi služi riječju proroka kako bi probudio vjeru naroda. Isus se također žali na nevjeru, ne samo naroda, nego i učenika, za koje moli da im vjera ne klone (usp. Lk 22, 32). Isus tumači značenje Svetog Pisma, ali se također objavljuje kao njegovo ispunjenje i tumač jer

ono u Njemu nalazi svoj puni smisao. Nužnost patnji koje je Krist pretrpio da bi ušao u Svoju slavu nalazi mjesto u tom smislu, a upravo to pobuđuje sablazan kod učenika. Prihvatanje križa u životu učenika obavezan je dio za sudjelovanje i dijeljenja slave Božje, dok odbijanje vlastitog križa znači gubitak smisla života.

Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. Zanimljivo je uočiti pedagogiju kojom se Isus služio: prvo se pretvarao kao da ne zna za događaje koji su se zbili da bi učenici to ispričali te tako izrazili svoje osjećaje; sada se pretvara kao da ide dalje da bi Ga zamolili da ostane.

Razmišljaj o tome kako se Bog umiješao u tvoju povijest kako bi ti pomogao rasti u vjeri i prijateljstvu s Njim.

Ostani s nama. Grčki glagol koji je ovdje preveden kao ostani (*menein*) zapravo znači boraviti, ostati. Isti se glagol također koristi malo niže, kada čitamo da Isus *uniđe da ostane s njima*. Također treba primijetiti da je to isti glagol koji je korišten u Iv 15, 4-5: *Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa.* Prebivanje Trojstva u nama plod je obdržavanja Riječi, kao što se dogodilo učenicima iz Emausa, ali je i plod prisnog zajedništva s Gospodinom koje je Živi u Euharistiji. Naša misija također izvire iz ova dva izvora: kad u nama ne bi bilo svakodnevnog vraćanja Riječi i Euharistiji, naša bi služba ostala jalova jer jedino u Njemu možemo nešto učiniti.

Lijepo je primijetiti da i kod učenika i kod Isusa postoji želja ostati u intimi zajedništva. Učenici pozivaju Isusa da ostane, a Isus se pretvara da želi ići dalje, čak i ako je prvi zamoljen da ostane. Isus je pristupio, putnik s putnicima, upravo zato što želi od njih čuti da žele biti s Njim.

Zamalo će večer... Među ostalim razlozima molbe da ostanu s njima, kod učenika postoji strah da bi svjetlo i toplina Riječi koju su upravo čuli od Isus mogle nestati i u njihov život pasti večer.

I uniđe da ostane s njima. Baš kao što Zaručnica uspijeva zadržati Zaručnika pored sebe (usp. Pj. 2, 6), tako i učenici uživaju u prisutnosti svoga Učitelja. Ubrzo će, pak, otkriti da će im se od sada Isus očitovati u zajednici koja se okuplja u Njegovo Ime, u slušanju Riječi i u lomljenju Kruha.

Uze kruh, izreče blagoslov... Glagol *eucaristein* izražava spomenčin i zahvalu Bogu kao radosni odgovor na Božju milost i zahvat u povijest. Ovakvo zahvaljivanje, s očima uzdignutim prema Ocu, tipično je kod Isusa prije lomljenja kruha.

Uto im se otvore oči... Grčki glagol bi bilo bolje prevesti kao „širo otvoren“ (razrogačen). Spomen ljubavi Gospodnje širom nam otvara oči koje su uvijek bile zatvorene. Konačno ih ne otvaramo nad svojom golotinjom, nego nad slavom Božjom: u Euharistiji vidimo tko je On za nas u onome što smo mi za Njega, vidimo novog Adama, uskrsnulo Raspelo.

On im iščeznu s očiju... Grčki tekst doslovno kaže „postade nevidljiv“ (*aphantos egeneto*). Ne nestaje! Ostaje uvijek kao onaj koji nas prati na našem putu da i mi Njega pratimo na Njegovu. Uvijek Ga možemo prepoznati u Euharistiji. Nevidljiv je jer, pra-

vo rečeno, više nije s nama, nego u nama. Tu počinje naš Uskrs. Riječ čini da Isus uđe u srce, a Kruh i Vino u život. Tko Ga blaguje, živi od Njega, kao i On od Oca koji Ga je poslao (usp. Iv 6, 57). Njegovo lice više ne vidimo, jer je preuzeo lice naše braće. Poistovjećeni s Njim, i mi smo sada postali ikona Oca pred svijetom.

Nije li gorjelo srce u nama... Kao ranije u gorućem grmu, tako se sada Bog otkriva u našim srcima. Hebrejski *davar* u isto vrijeme znači riječ i stvar /učinjeno: Riječ Božja je stvaralačka i uvijek ima učinak, ona oživljava jer je sam Bog taj koji govori Svom narodu.

U isti se čas digoše i vratiše... Točan prijevod bi bio „izašavši (kao što sunce izlazi) u isti sat“, vratiše se u Jeruzalem. Sada ovaj dan koji je izgledao kao da je pri svome kraju nikada ne završava jer je sunce u njima. Učenici su promijenili smjer, primili su onu Hranu koja daje snagu za dugi put koji još preostaje (usp. 1. Kr 19, 1-8).

Nadoše okupljenu jedanaestoricu... Iskustvo Euharistije dovodi nas u zajedništvo s iskustvom Jedanaestorice koji su vidjeli i dotakli tijelo Gospodinovo. Postoji duhovni dodir i viđenje koje je stvarnije i važnije od fizičkog.

Nato oni pripovjede ono s puta... Onaj kojega je vidio Šimun isti je Onaj kojega i mi prepoznajemo. Živi nas je dočekao dok smo silazili iz Jeruzalema. Vidio nas je, približio nam se, liječio nas Svojim uljem i Svojim vinom. Srce nam je ponovno gorjelo, osjetivši našu i Božju istinu u Njegovoj Riječi, oči su nam se širom otvorile prepoznavši Ga u Kruhu i u Vinu. On je sada u nama i mi u Njemu. Naš put postaje Njegov. Euharistija postaje poslanje: mi postajemo njezini svjedoci počevši od Jeruzalema do nakraj svijeta. Naš je život Njegov vlastiti, život Sina koji ide prema Svojoj braći. Iskusišvi samaritansku brigu za nas, možemo poslušati Njegovu zapovijed koja nam daje vječni život: *idi i čini tako* (Lk 10, 37). Susret s Njim po Riječi, Kruhu i Vinu neprestano nas liječi: noge nam se od bijega okreću na Njegov vlastiti put; naše lice prelazi iz tame tuge u svjetlo radosti; naš se um otvara razumijevanju; naše srce, smrznuto i sporo, počinje kucati i gorjeti; naše oči, zamagljene od straha, otvaraju se za kontemplaciju; naša usta, otvrdnula u svađi s našim bratom, pjevaju isti *Aleluja* svih spašenih kroz povijest. Rodeni smo i rađamo se kao novi muškarci i žene.

Vrijeme je odlaska, povratka u zajednicu, među braću i sestre po vjeri. Kakvi su moji osjećaji?

Koji znakove obraćenja prepoznajem u sebi?

Moje razmišljanje

ŽUPA CERJE I ZAJEDNICA KRVI KRISTOVE

HODOČAŠĆE U LOURDES

10.06.-16.06.2024.

1. dan: PONEĐJELJAK 10. LIPNJA

Polazak iz Zagreba (glavni ulaz dvorana Lisinski) u 4:00. Vožnja preko Slovenije, Trsta, Padove - posjet svetištima sv. Leopolda Mandića i sv. Antuna Padovanskog. Nastavak puta preko Verone, Genova...u večernjim satima dolazak u SAN REMO ILI NICU. Smještaj u hotel. Večera. Noćenje.

2. dan: UTORAK 11. LIPNJA

Poslije doručka vožnja prema AVIGNONU – gradu gdje su u 14. st. boravili pape. Razgled katedrale, papinske palače te nastavak puta prema Lourdesu. Dolazak u večernjim satima. Smještaj u hotel. Večera. Noćenje.

3. dan: SRIJEDA 12. LIPNJA: LOURDES – puni pension (doručak, ručak, večera)

Hodočasnički program: međunarodna sv. misa, posjet špilji ukazanja, mogućnost umivanja u svetovjodnoj vodi, razgled svetišta, vrijeme za osobnu molitvu. U 21.00 sat večernja procesija sa svijećama i molitva krunice. Smještaj u hotel. Večera. Noćenje.

4. dan: ČETVRTAK 13. LIPNJA: ZEMLJA BASKA

Doručak. Cjelodnevni izlet u Baskiju - razgledavanje triju gradova: Biarritz, San Jean de Luz (Sv. Ivan od Svjetla) i San Sebastijan. Povratak u Lourdes. Večera. Noćenje.

5. dan: PETAK 14. LIPNJA: LOURDES – puni pension (doručak, ručak, večera)

Hodočasnički program: Križni put, posjet Bernardičinoj rodnoj kući, zatvoru, župnoj crkvi sv. Petra, vrijeme za osobnu molitvu i kupnju suvenira. U 21.00 sat procesija sa svijećama i molitva krunice. Smještaj u hotel. Večera. Noćenje.

6. dan: SUBOTA 15. LIPNJA

Rano ustajanje i sv. misa zornica. Doručak. Vožnja kroz južnu Francusku te razgled najočuvanijeg srednjovjekovnog grada CARCASSONNEA, panoramska vožnja kroz Nicu i kneževinu MONACO (Monte Carlo). Smještaj u hotel. Večera. Noćenje.

7. dan: NEDJELJA 16. LIPNJA

Poslije doručka nastavak vožnje preko Đenove, Cremona, Verone. Posjet svetištu Madona della Corona. Dolazak u Zagreb oko pola noći.

CIJENA ARANŽMANA PO OSOBI: 600,00 €

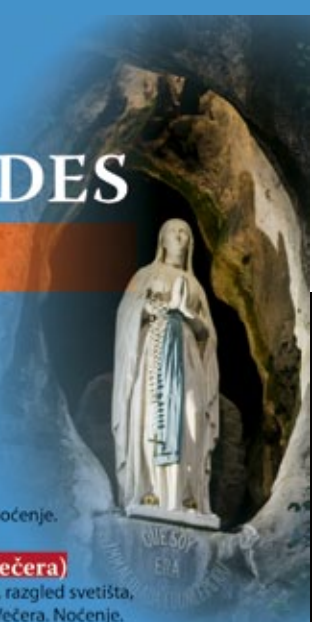
NADOPLATA ZA JENDOKRETVETNU SOBU: 180,00 €

Aranžman je rađen na bazi minimalno 45 putnika.

CIJENA ARANŽMANA UKLJUČUJE:

- hotelski smještaj na bazi 4 polupansiona i 2 puna pansiona;
- prijevoz udobnim autobusom ;
- ulaznice za stari grad u Lourde, San Sebastian;
- sve pristojbe;
- ulasci autobusa u sve gradove;
- sva parkirališta i stručno vodstvo.

Prijave i sva detaljnije informacije možete dobiti na broj telefona: 091 5130 107 (gđa. Jadranka)

p. Joe Nassal, CPPS

Sabranost i služenje

Sveti je Gašpar pisao svojim Misionarima o svojoj velikoj čežnji da bude „čovjek molitve, unutarnjeg života i dubokog sjedinjenja s Bogom!“ Vjerovao je da je molitva „izvor svakog dobra“ i volio je provoditi vrijeme u tišini kako bi mogao „slušati jedino Božji glas“.

Gašpar je naučavao da je molitva „mistični ključ do svakog dobra“.

Njegovih razmišljanja o molitvi sjetio sam se čitajući nedavno o komemoraciji koja se početkom siječnja održavala u Hueu u Vijetnamu povodom godišnjice smrti Thicha Nhata Hanha. Više od 1000 budističkih redovnika, sljedbenica i sljedbenika Thicha Nhat Hanha okupilo se u hramu Tu Hien u Hueu kako bi komemorirali i odali počast jednom od najvećih svjetskih duhovnih vođa koji je umro 22. siječnja 2022. u dobi od 95 godina.

Na svom duhovnom putu još kao student na Katoličkom bogoslovnom fakultetu upoznao sam i spise Thicha Nhat Hanha dok sam bio uključen u Katolički mirovni pokret Pax Christi sa sjedištem u Chicagu. Naglašavao je apsolutnu nužnost suosjećanja/sučuti i da mir počinje sabranošću, pronalaženjem vlastitog sidrišta i pažnjom na Božje trenutke/poticaje u našem životu – jer On je uvijek prisutan – samo ako mi imamo vremena primijetiti ih. Hanh je vjerovao da prava i trajna promjena u svijetu počinje kad svatko od nas prihvati svoj identitet i dostojanstvo djeteta Božjeg. Po toj svijesti o sebi možemo naučiti živjeti u miru sa sobom i s drugima.

Pošto je sedam godina proučavao budizam, Hanh je postao budistički redovnik u 23. godini života. Kao mlad redovnik privukao je pozornost Thomasa Mertona. Njihova korespondencija pripomogla je katoličko-budističkom dijalogu, osobito u vrijeme rata u Vijetnamu. Ova dva redovnika – jedan katolik, drugi budist – koji su prakticirali

Prilika za prakticanje sabranosti imamo tijekom cijelog dana. To je ono o čemu je Hanh govorio: bilo da kosimo travu, peremo posuđe, vozimo automobil ili se vozimo autobusom, sabranost znači obraćanje pozornosti. Forest primjećuje da provođenje vremena „na mjestima tišine i mira, kao što su crkve, samostani i mjesta za duhovne susrete“ nije toliko važno i nužno za sabranost. Sabranost jednostavno znači da par puta tijekom dana zastanemo na nekoliko trenutaka, duboko udahnemo i predahnemo. A poput slogana iz jedne stare reklame za Coca-Colu, sabranost i molitva su „predah koji osvježava“.

meditaciju i ulazak u sabranost u samostanima tisućama kilometara udaljeni, pridonijeli su novoj osviještenosti ljudima na koje je utjecao rat širom svijeta i ostavio svoje ožiljke. Hanh je napustio Vijetnam 1966. godine i osnovao samostan Plum Village u južnoj Francuskoj. Često je putovao u Sjevernu Ameriku te diljem Europe i Azije kako bi držao predavanja o sabranosti i miru. Tijekom svog prvog posjeta Sjedinjenim Državama upoznao je ne samo Thomasa Mertona, već i mladog mirovnog aktivista Jima Foresta.

Zajednica Pomirenja zamolila je Foresta da prati Hanha tijekom cijele njegove propovjedne turneje po sveučilišnim kampusima, crkvama i samostanima. Forest, suosnivač Katoličkog mirovnog pokreta i kasniji glavni tajnik Međunarodne zajednice pomirenja, umro je svega dva tjedna prije Thicha Nhata Hanha, 13. siječnja 2022. godine. Napisao je nekoliko knjiga, uključujući i biografije nekoliko meni omiljenih ličnosti – Dorothy Day, Thomasa Mertona i Daniela Berrigana – koje je jako dobro poznao. Njegova posljednja knjiga, koju je godine 2021. objavio Orbis Press pod naslovom „Oči suosjećanja – Učeci od Thicha Nhata Hanha“, dokumentira njegova putovanja s Hanhom od trenutka kada su se prvi put upoznali u svibnju 1966. godine.

„Ja i mnogi drugi mirovni aktivisti postajali smo zarobljenici <pokretne trake> aktivizma što je često dovodilo do <pregorijevanja>, ne samo uslijed fizičke iscrpljenosti, već i zbog iscrpljenosti suosjećanjem prema drugima“, piše Forest.

„Biti upozoran na patnju na dnevnoj bazi težak je posao. Mnogi od nas bili su preplavljeni osjećajem neuspjeha i beskorisnosti.“

Thich Nhat Hanh naučio je Foresta važnu lekciju koju trebamo naučiti i svi mi koji smo uključeni u službu pomirenja i duhovne obnove koje su sastavni dio naše karizme i duhovnosti. Gledamo toliku patnju, susrećemo toliko ljudi uronjenih u bol, živimo u svijetu koji je toliko polariziran i gdje nasilje tako često ima glavnu riječ da i sami doživljavamo „iscrpljenost suosjećanjem“. Stoga je tako važna redovita molitva koja hrani našu dušu, produbljuje naš odnos s Bogom i njeguje duh sabranosti. Kada odvojimo vrijeme za šutnju i boravak u Božjoj prisutnosti, naša se srca bude i jača naša svijest o Božjoj prisutnosti u drugima.

U suprotnom, dok nastojimo vršiti svoju službu, riskiramo doživjeti „iscrpljenost suosjećanjem“.

Thich Nhat Hanh je pisao: „Oni koji nemaju suosjećanja ne mogu vidjeti ono što se vidi očima suosjećanja.“

Kada gledamo očima suosjećanja, učimo ono što je o. Daniel Berrigan govorio na prvoj duhovnoj obnovi na temu Vjera i otpor na kojoj sam sudjelovao prije gotovo 40 godina.

Duhovna obnova bila je organizirana za aktiviste koji su se borili za smanjenje i eliminaciju nuklearnog oružja u vrijeme Hladnog rata koji je prijetio eskalacijom sukoba i potencijalnom aktivacijom tog oružja za masovno uništenje. Po završetku duhovne obnove, sudionici su bili pozvani na čin građanskog neposlušna „prelaskom crte/granice“ vojne baze Vojnog zračnog zapovjedništva, smještene izvan Omahe. Prije konačne odluke pred tu akciju, Berrigan nam je rekao da, ako prešavši granicu baze ne možemo zamisliti i gledati u vojniku ili policajcu koji će nas uhititi svoga brata ili sestru, a ne neprijatelja, onda ne trebamo „prelazite crtu“ niti izvršiti čin građanskog neposlušna. Istinitost ove poruke „zvoni“ mi još i danas.

U spomenutoj knjizi Jim Forest priznaje kako su mnogi članovi mirovnog pokreta bili „bijesni“ na one „koji su podržavali rat, smatrajući ih neprijateljima s kojima nikada nećemo naći zajednički jezik.“ No naučavanje Thicha Nhata Hanha pomoglo je njemu i ostalima da „se nauče primjerenijem obliku društvenog aktivizma“.

U srcu prakticiranja molitve i meditacije koje vodi do sabranosti jest disanje, promatranje vlastitog udaha i izdaha. Zvuči tako jednostavno, a tako je istinito. Kao što Forest piše: „To je poput tajanstvene ideje pisca kriminalističkog romana o skrivanju dijamanta u akvariju sa zlatnom ribicom koji se nalazi na svima vidljivu mjestu – mjesto tako uočljivo, nadohvat ruke, a da bi privuklo pažnju.“

Prilika za prakticiranje sabranosti imamo tijekom cijelog dana. To je ono o čemu je Hanh govorio: bilo da kosimo travu, peremo posuđe, vozimo automobil ili se vozimo autobusom, sabranost znači obraćanje pozornosti. Forest primjećuje da provođenje vremena „na mjestima tišine i mira, kao što su crkve, samostani i mjesta za duhovne susrete“ nije toliko važno i nužno za sabranost. Sabranost jednostavno znači da par puta tijekom dana zastanemo na nekoliko trenutaka, duboko udahnemo i predahnemo. A poput slogana iz jedne stare reklame za Coca-Colu, sabranost i molitva su „predah koji osvježava“.

Thich Nhat Hanh je otkrio Jimu Forestu da je kao mlad redovnik i sam ponekad bio u stanju neravnoteže: „Bilo je trenutaka kada sam bio toliko zaokupljen <zaustavljanjem rata> da nisam imao vremena primijetiti stvari oko sebe, divne stvari poput recimo cvijeća.“

Ukoliko ne tražimo tu ravnotežu u svome životu, rekao je Hanh, „utoliko ćemo povećati vlastitu patnju i patnje onih oko sebe.“

Za kraj, vratimo se na na početku citirane misli sv. Gašpara o molitvi koje svoje duboko nadahnuće nalaze u Isusovu savjetu Svojim učenicima koji slušamo u Matejevu evanđelju na Pepelnicu: *Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.* (Matej 6, 6)

Dok ulazimo u drugi mjesec ove godine i približavamo se početku Korizme, dok se nastavljamo otvarati novim mogućnostima služenja i zajedništva pod novim vodstvom u našoj Američkoj provinciji, uzмимо k srcu riječi našeg utemeljitelja sv. Gašpara: „Sve više se učvršćuj u poniznosti i molitvi ... izvorima svakog dobra!“

(*The New Wine Press*, veljača 2023.)

Duhovna obnova ZKK u Splitu (2. - 4. veljače 2024.)

Što bi Gospodin sada učinio?

Hvala Ti, dobri Gospodine Bože, što si nam po ovoj duhovnoj obnovi, koju je od 2. do 4. veljače 2024. u Splitu održao p. Marijan Zubak, Misionar Krvi Kristove i duhovnik Zajednice Krvi Kristove, dao milost spoznati što nam je važno činiti da naš život u Tebi raste i donosi plodove.

Kroz ova tri dana Duhovnik nam je razlagao temu razlikovanja duhova. Na početku je postavio pitanje: koji su plodovi moga života, što mi je potrebno, što želim u Zajednici da bih mogao rasti? Istaknuo je kako je važno imati jasnoću o tome što me sprječava da rastem. Treba znati svoje prioritete, što želim napraviti i ostvariti te se prema tome ravnati i imati svoj dnevni raspored! Možda smo kroz ovo vrijeme i nagovore prepoznali svoje siromaštvo, svoju neostvarenost? Trebamo se također zapitati izvrćemo li slovo Evanđelja u svoju korist? U svim životnim situacijama potrebno je znati sačuvati mir, povjerenje da će sve biti dobro i ravnati se prema onoj sv. Pavla: *Srdite se, ali ne griješite!* (Ef 4, 26)

Duh Sveti zna nas napuniti svetim nemirom kako bi prodrmao našu učmalost. Mir je stanje srca, potiče nas na praštanje i važno je imati ravnotežu između duha, duše i tijela, jer svaka krajnost je loša. Prije svake odluke potrebno je pitati se: Što bi Gospodin sada učinio? Svida li se Gospodinu ta moja nakana ili misao? Koliko je u skladu s onim što Bog želi od mene? Koliko se sjedinjujem s Kristom?

Osvrnuo se i na tri stupa vjerničkog života koje osobito ističe i ovo pokorničko vrijeme Korizme u kojem se nalazimo: molitva, post, milosrđe/milostinja. Ako te molitva ne mijenja, mijenjaj molitvu. Post je vježba odricanja, to je odluka koju donosim s Gospodinom i važno je koliko smo ustrajni u odluci koju donesemo kad je riječ o postu. Također potrebno se zapitati koga smo ohrabрили, povelі sa sobom na duhovnu obnovu, Misu, molitvu... Bog želi i traži suradnike i daje onoliko i više nego što ti daješ!

Naglasio je kako je važno prepoznavati i odbacivati poticaje koji dolaze od Zloga, a prihvaćati poticaje Duha Svetoga da ne bismo grijеšili: jer grijeh puno obećava, malo daje i na kraju – sve oduzima. *A pravednik će moј od vјere živјeti* (Heb 10, 38), kako nam govori Gospodin preko sv. Pavla. Jer mijenjam svoj život, jer jednako vjerujem Bogu i u dobru i u zlu, prihvaćam sve iz Nјegove ruke! U svemu pak – poslušnost Isusu i povjerenje u Isusa! Biti ispunjen i biti zadovoljan. Što je ono najvažnije što nam dolazi od Duha Svetoga?

LJUBAV! *Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta...*, kako nam divno opisuje karakteristike ljubavi sv. Pavao u svom „hvalospjevu ljubavi“ (usp. 1. Kor 13, 1-13). **LJUBAV I SLOBODA.** Ljubav nam daje slobodu.

Dalje se Duhovnik zapitao kako odgajamo svoju savjest dajući nam i upute i odgovore: odričući se svake predrasude, ne poprimajući tuđa mišljenja, nego u svemu imati svoje stavove, odlučivati se za dobro i sveto kroz svakodnevne životne situacije, a to nam onda u konačnici koristi i pomaže u razlučivanju duhova.

Potrebno je i stalno se preispitivati: progovara li moja savjest, grize/peče li me? Da mi je ovo posljednji dan života što bih učinio/la? Ima li nešto što me u životu stalno prati, što se stalno ponavlja? Sva ta pitanja potiču nas da odgajamo svoju savjest i tražimo volju Božju za svoj život.

A što je volja Božja za sve nas? To je svetost kroz ispunjavanje naših staleških dužnosti! Pozvani smo na svetost i to najprije u svojoj obitelji jer ona je mjesto moga posvećenja. Tu učimo i vježbamo i krjepost poslušnosti. Poslušnost je ona krjepost koja nam je najpotrebnija, a dobro znamo da nju đavao ne može glumiti.

Neka naše savjesti odgaja, naše odluke i živote vodi i njima upravlja Duh Sveti!

Duhovna obnova završila je najsvečanijem činom – slavlјem euharistijske žrtve/gozbe kojom smo na osobit način proslavili i blagdan naše zaštitnice sv. Marije De Mattias.

Blagoslovljena Krv Kristova!

**Duhovna obnova ZKK
u Slavenskom Brodu
(9. - 11. veljače 2024.)**

Na početku godine i uoči Korizme, odnosno od 9. do 11. veljače 2024. godine, dočekali smo s velikom radošću duhovnu obnovu svih grupa ZKK iz Slavenskog Broda koju je, u župi sv. Nikole Tavelića, vodio p. Marijan Zubak, Misionar Krvi Kristove i duhovnik Zajednice. Bilo je to do sad i najveće okupljanje naših članova. Duhovna obnova započela je u petak euharistijskim klanjanjem, nakon kojeg je slavljena sv. Misa te je uslijedio kratki uvod u teme duhovne obnove.

Iz Zajednice Krvi Kristove iz župe Bezgrješnog Srca Marijina došao nas je povelik broj jer smo svi s ljubavlju i nestrpljenjem očekivali učlanjenje naših sestara u Kristu, Mirele i Nade kao i drugih kandidata, u našu Zajednicu, tu veliku Obitelj Krvi Kristove. To je ujedno bila i prilika da se susretnemo i družimo s našom braćom i sestrama iz drugih zajednica, izmijenimo pokoju riječ i dogovorimo naše sljedeće zajedničko okupljanje. U gostoprimstvu su nam se osobito sebedarno iskazali domaćini (kao i obično), jer nije moglo proći bez „dobre spize“, kako kažu naši Dalmatinci te finih kolača i kiflica.

U subotu u dopodnevnom dijelu duhovne obnove p. Marijan nam je govorio o prvoj temi: Opraštanje i pomirenje, a u drugom dijelu dana tema je bila: Razlikovanje duhova. Pater nam je živo govorio o važnosti ovih tema te potaknuo na stalni rad na sebi i život u ljubavi prema Bogu i bližnjima.

U subotu je bio poseban dan za naše sestre koje su postale članice naše Zajednice, a mnogi su pristupili primanju križića. Bilo je uistinu lijepo, svečano, radosno i nadasve, vjerujemo, Bogu milo. Duhovna obnova završila je u nedjelju svečanom sv. Misom.

Hvala puno našim Misionarima Krvi Kristove, posebno našem p. Marijanu i svim sestrama i braći u Kristu koji su došli na ovu lijepu i korisnu duhovnu obnovu te našim dobrim domaćinima i župniku vlč. Darku Tvrdojeviću.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Slavonski Brod, 10. veljače 2024.

Hvala Ti, Isuse!

Hvala Ti, Isuse, na ovoj velikoj milosti koju si za mene pripremio! S ponosom prihvaćam ovaj križić koji si posvetio za mene. S ljubavlju ću ga nositi onako kako si Ti Svoj križ nosio na Kalvariju. Tvoja Predragocjena Krv je zalijevala taj put koji si mi pokazao. Slijedila sam Te na tom putu i Tvoju Presvetu Krv u svoje srce skupljala da je mogu prikazivati za spas cijeloga svijeta! Tvoj križni put prema Kalvariji naučio me da je u križu mir i spasenje. Svaka kapljica Tvoje prolivene Krvi oprala me od grijeha i privukla me na Tvoj put da Te pratim.

Nadahni me, Isuse, da budem Pokaznica Tvoje žive ljubavi i dobrote! Da budem nositeljica i donositeljica Tebe poput Majke Marije. Da Te donosim svima onima koji Te još nisu upoznali. Blagoslovi mene i moju obitelj da Te možemo slijediti, Tvoju Presvetu Krv u svoja srca skupljati i za one u potrebi svaki dan prikazivati.

Molim Te, Isuse, pomози mi nositi križ koji si mi dao da ga strpljivo nosim, da na križu prepoznam Tebe, Tvoje Rane i Tvoju Predragocjenu Krv kako teče iz Tvoga probodena Srca!

Molim Te za krjeposti: poniznost, strpljivost, jednostavnost, čistoću srca, ljubav za sve ljude, a čežnju jedino za Tobom. Blagoslovi me Svojom Presvetom Krvlju da budem svjetiljka u kojoj će drugi prepoznati Tebe.

Isuse, oprosti mi moje grijehе, moje slabosti kad Te nisam ni dovoljno ljubila ni Tebi se povjerila. Žao mi je za svako dobro koje sam propustila. Ojačaj me Svojim Duhom Svetim i daj mi snage koračati putem koji si Ti za me pripravio. Vodi me putem istine, ljubavi i mira da drugima svjedočim da si Ti Put, Istina i Život! Budi moja jakost, moja snaga, da se znam povjeravati samo Tebi i da mogu drugima praštati sve – kao što si Ti meni oprostio.

Oprosti, Isuse, oprosti mi moje slabosti.

Prodahni me i nauči me praštati. Povedi me putem istine, praštanja, ljubavi i mira!

Blagoslovljena Krv Kristova!

Vera,
moliteljica i voditeljica molitvene Zajednice Krvi Kristove

Ljubljeni moj Isuse!

Evo me stojim pred Tobom, ja, griješnica, kojoj Ti opraštaš sve grijehe i, unatoč njima, ljubiš me onom Svojom čistom ljubavlju. Kako da Te ne ljubim i kako da Te ne volim kad si Svoju Krv prolio za mene?! U Tvojim ranama je moj mir i počinak.

Molim Te, Isuse, daj mi da Ti pomognem nositi dio Tvoga križa u ovom svijetu. Posluži se mnome da Te donosim drugim ljudima, da Tebe svjedočim.

Hvala Ti, Isuse, što si uz mene u svakom trenutku moga života.

Hvala Ti što si moj Kralj, hvala Ti što si moj Prijatelj, hvala Ti što si moj Liječnik, hvala Ti što si moj Učitelj. Neka svaki otkucaj moga srca bude zahvala Tebi, ljubljeni moj Isuse.

Jadranka

Dragi Isuse, hvala Ti!

Hvala za sve boli i patnje kroz koje sam prošla da bih upoznala Tebe, Tebe koji si me strpljivo čekao dok sam lutala kroz tamu sa svim svojim manama, grijesima i slabostima, smatrajući se malom i slabom, nedostojnom Tebe i Tvoje ljubavi. Hvala Ti što si mi poslao Duha Svetoga koji me ponovo vratio Tebi. Hvala što sam kroz Tvoju svetu Krv prolivenu na Križu shvatila da ipak nisam ni mala, ni slaba, ni sama, već da sam Tvoje ljubljeno dijete koje Te treba da me vodiš kroz suznu dolinu ovog smrtnog života i da jednoga dana mognem biti dostojna gledati Tebe u punini i Tvom preslavnom Veličanstvu na Nebesima.

Hvala Ti za moju obitelj, kćer, zeta, unuke, prijatelje i neprijatelje, za koje Te molim da i oni jednog dana shvate i prihvate Tvoju ljubav i da zajedno slavimo Tvoju Presvetu Krv.

Kajem se, dobri Isuse, jer mi je tako dugo trebalo da progledam i srcem i očima. Kajem se za sve svoje grijehе, svoju oholost, slabost i nedostatak pouzdanja. Kajem se jer sam svojim grijesima ranjavala Tvoje presveto Srce, Srce toliko puno ljubavi i dobrote.

Zahvaljujem Ti, dragi Isuse, što si me dočekao širom otvorenih ruku. Zahvaljujem Ti za sve milosti koje si mi darivao i onda kad nisam bila uz Tebe. Zahvaljujem Ti što me dižeš kada padnem, što me hrabriš kada očajavam...

Zahvaljujem Ti posebno na svojoj braći i sestrama koji su cijelo vrijeme bili uz mene, koji su me vodili i hrabрили... Nikada prije nisam osjetila toliku ljubav i zajedništvo kao što je zajedništvo u Tvojoj Zajednici Krvi Kristove čiji član i ja želim biti.

Volim vas sve!

Mirela

Dobri Isuse!

Oprosti mi za svaku nepravdu nanесenu Tebi i bližnjima. Oprosti što često nemam dovoljno vjere i pouzdanja u Tvoju volju, ljubav i milosrđe, ali znam da Ti okrećeš sve na dobro onima koji Te ljube. Oprosti mi sve moje slabosti, grijehе i propuste.

Molim Te, daj mi više snage, hrabrosti i pouzdanja u Tvoju svetu volju, da Te više ljubim, da Te slijedim i da nikada ne posustanem, ne odustanem od Tebe, Bože moj i Oče moj! Moje sve! Volim Te svim srcem svojim, svom dušom svojom, svim umom svojim i svom snagom svojom. Molim Te da svakog dana moje srce čezne sve više za Tvojom milosti, za Tvojom prisutnosti i Tvojom ljubavi.

Hvala Ti, Isuse, što me podižeš kada sam slaba, kada padnem i mislim da u mome životu nema izlaza! Hvala Ti što nikada ne odustaješ od mene! Hvala Ti, Isuse, što vidiš svaku nepravdu iza koje dolazi Tvoja milost, radost, blagoslov i snaga koja „premjеšta planine“!

Hvala Ti za moj život, što me čuvaš, voliš, paziš i tješiš! Hvala Ti, Isuse, što si prolio Svoju svetu Krv i umro na Križu za mene, za otkupljenje mojih grijehа i za moje spasenje! Hvala Ti, Isuse, što Te mogu primiti u svetoj Hostiji, biti s Tobom, susresti Te u svetoj ispovjedi. U svakom danu, noći, u svemu i u svima.

Hvala Ti, Isuse, za Majku Mariju i za Tvoga Duha Svetoga u mome životu i u životu Zajednice Krvi Kristove! Blagoslovljeni svi vi koji dolazite u Ime Gospodnje! Amen!

Nada

Dragi Isuse!

Hvala Ti za neizmjernu ljubav kojom me obasipaš! Hvala Ti što si me pozvao u Zajednicu Krvi Kristove i što sam se odazvala Tvome pozivu. Hvala Ti za sve divne ljude kojima si me okružio u ovoj Zajednici i koji su Tvoji štovatelji, posebno u otajstvu Tvoje Predragocjene Krvi.

Oprosti mi, Isuse, što sam slaba i što često padnem u grijeh, a znam koliko Ti boli zadaju grijesi za čije si otkupljenje prolio Svoju Presvetu Krv, grijesi cijeloga svijeta koji i danas vrijeđaju i ranjavaju Tvoje presveto Srce.

Molim Te, Isuse, da me nikada ne ostaviš bez Svoje ljubavi i milosrđa i da uvijek budeš uza me i uz cijelu Zajednicu. Pošalji nam Svoga Svetoga Duha da nas brani od svakoga zla i da nas vodi putem Tvojih zapovijedi sve dok se jednog dana ne susretnemo „Oči u oči“!

Ljubim Te, Isuse!

Tanja

BLAGDAN RADOSTI

Uskrs! Dodi, podimo zajedno
na sunce.

Zar ne osjećaš proljeće
u svojem srcu?

Sad je vrijeme obnavljanja, v
rijeme nove nade
u nasmrt umornome svijetu.

Vjerujem u uskrsnuće
jer vjerujem u ljubav,
jer ne mogu prihvatiti
besmisleni život - samo smrt
i muiranje..

Uskrs! Pođimo zajedno u radost.

Ustani iz mraka i bezizlaznosti,
materijalizma i sebičnosti,
i brige za dobro napunjene želuce
i bankovne račune.

Obnovi se i očisti svoje srce.

Svakom je srcu
povremeno potrebno
veliko pospremanje
da ukloni plijesan i prljavštinu
i postane prijemljivo za radost.

Zaboravi ono neuspjelo,

započni iznova zalagati se,

ne pitaj koliko to stoji,

i tako ćeš opet naći radost.

Ne možeš živjeti bez radosti.

Ali radost umire ako se gušiš u izobilju,

a svoju prazninu i sve neispunjeno u sebi

pokušajš popuniti

nadomjescima ili alkoholom ...

Oduči se za uskrsnuće!

Oduči se za proljeće.

Suhe grane otpadaju.

Jedino u svemu što je novo i obnovljeno

slavimo blagdan Uskrsa,

blagdan radosti.

Phil Bosmans

LECTIO DIVINA S NIKODEMOM

Nikad nije kasno za susret s Bogom

10. – 12. SVIBNJA 2024.

ŠKOLA MOLITVE BOŽJOM RIJEČJU

PROGRAM

VODITELJ: pater KRZYSZTOF WONS, SDS

PETAK, 10. SVIBNJA 2024.

15.30 ■ Uvodno predavanje

16.15 ■ EUHARISTIJA

17.30 ■ Nagovor I.: Onaj koji prakticira

18.15 ■ Večera

19.30 ■ Nagovor II.: Vjernik u tami

POČETAK STROGE ŠUTNJE

– Molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
(mogućnost klanjanja do 22 sata)

NEDJELJA, 12. SVIBNJA 2024.

7.15 ■ Osobna molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom

ZAVRŠETAK STROGE ŠUTNJE

8.15 ■ Doručak

9.30 ■ Nagovor VII.: Pitanja – odgovori

12.00 ■ EUHARISTIJA

13.00 ■ Ručak – završetak duhovne obnove

SUBOTA, 11. SVIBNJA 2024.

7.30 ■ Osobna molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom

8.15 ■ Doručak

9.15 ■ Nagovor III.: Otkrivanje svjetla

■ Osobna molitva

11.15 ■ Nagovor IV.: Tjelesni život i život u Duhu

■ Osobna molitva

12.45 ■ Ručak

14.30 ■ Nagovor V.: "Vjernik" između vjere i nevjere

■ Osobna molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom

17.15 ■ EUHARISTIJA

18.15 ■ Večera

19.30 ■ Nagovor VI.: Nikad nije kasno povjerovati

– Molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
(mogućnost klanjanja do 22 sata)

Potičemo Vas da za vrijeme duhovne obnove iskoristite priliku za sakrament pomirenja i razgovor s duhovnicima.

CENTAR POMIRENJA PROZORJE • PROZORSKA 167 • 10370 DUGO SELO

☎ +385/091 5130 107 (Jadranka) ✉ centarpomirenja@gmail.com

Žalost

Draga braćo i sestre, dobar vam dan!

Na našem putu katehezâ o manama i vrlinama, danas ćemo se zadržati na prilično ružnom poroku, žalosti, shvaćenoj kao potištenost duše, stalna rastuženost koja sprječava čovjeka da osjeti radost zbog vlastitog postojanja.

Kad je riječ o žalosti valja prije svega primijetiti da su oci primijetili važnu razliku. Postoji, naime, žalost koja je primjerena kršćanskom životu i koja se Božjom milošću pretvara u radost: nju se, očito, ne smije odbaciti i sastavni je dio puta obraćenja. Ali postoji i druga vrsta žalosti koja se uvlači u dušu i obara je u stanje potištenosti: to je ta druga vrsta žalosti protiv koje se valja odlučno i svim silama boriti, jer ona dolazi od Zloga. Tu razliku nalazimo također kod svetog Pavla, koji, pišući Korinćanima, kaže sljedeće: „žalost po Božju rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem, a žalost svjetovna rađa smrću“ (2 Kor 7, 10).

Postoji, dakle, žalost koja nam je prijateljica, koja nas vodi k spasenju. Sjetimo se razmetnog sina iz prispodobe: kad se toliko srozao da je dotakao samo dno, osjeća veliku gorčinu i ona ga tjera da dođe k sebi i odluči vratiti u kuću svoga oca (usp. Lk 15, 11-20). Milost je jecati nad svojim grijesima, sjetiti se stanja milosti iz kojeg smo ispali, plakati zato što smo izgubili čistoću kakvu je Bog za nas snivao.

No, postoji i druga žalost, koja je, naprotiv, bolest duše. Ona se javlja u čovjekovu srcu kad neka želja ili nada iščeznu. Ovdje se možemo referirati na izvješće o učenicima iz Emausa. Ta dvojica učenika razočarana srca napuštaju Jeruzalem, a u jednom se trenutku povjeravaju strancu koji im se pridružuje na putu: „A mi se nadasmo da je on – to jest Isus – onaj koji ima otkupiti Izraela“ (Lk 24, 21). Dinamika žalosti povezana je s iskustvom gubitka. U čovjekovom srcu rađaju se nade koje se ponekad izjalove. To može biti želja za posjedovanjem nečega što, međutim, ne uspijevamo steći, ali i nešto važno, kao što je emocionalni gubitak. Kad se to dogodi, čovjeku kao da se srce strovali u provaliju te ga obuzmu osjećaji malodušnosti, slabosti duha, potištenosti i tjeskobe. Svi mi prolazimo kroz kušnje koje u nama rađaju žalost, jer na svom životnom putu sanjamo snove koji se onda rasprše. U toj situaciji netko, nakon nemira koji traje neko vrijeme, nađe oslonac u nadi, ali drugi se koprcaju u melankoliji, dopuštajući da im ona rastoči srce koje tada počinje polako propadati. Nalazi li se zadovoljstvo u tome? Vidite: žalost je kao neko uživanje u nezadovoljstvu, to je kao da uzmeš gorki bombon, bez šećera, loš bombon i cuclaš ga. Žalost je uživanje u nezadovoljstvu.

Monah Evagrije uči kako svi poroci imaju za cilj neko zadovoljstvo, neki užitak ma koliko da ovaj kratko trajao, dok žalost uživa u suprotnom: uljuljkanosti u beskrajnu bol. Određena dugotrajna žalovanja, gdje osoba nastavlja širiti prazninu koju iza sebe ostavi netko tko više nije tu, nije tipično za život u Duhu. Određene ogorčenosti zbog kojih je čovjek kivan, zbog kojih uvijek ima na umu neko svojtanje koje ga tjera da preuzima ulogu žrtve, ne rađaju u nama zdrav, a još manje kršćanski život. U prošlosti svakoga od nas ima nešto što treba biti ozdravljeno. Žalost se može iz prirodne emocije pretvoriti u zlo stanje duha.

Podmukao je taj demon žalosti! Pustinjski su ga oci opisali kao crva srca, koji izjeda i ostavlja praznim one kod kojih se udomi. To je baš lijepa slika, pomaže nam to shvatiti. I što mi je činiti kad sam žalostan? Stati i vidjeti: je li to dobra žalost? Je li to loša žalost? I odgovoriti već prema tome o kojoj je žalosti riječ. Ne zaboravite da žalost može biti nešto jako ružno što nas vodi do pesimizma, što nas vodi do egoizma od kojeg se teško ozdravlja.

Braćo i sestre, moramo se čuvati te žalosti i imati na umu da nam Isus donosi radost uskrsnuća. Koliko god život bio ispunjen proturječjima, neispunjenim željama, neostvarenim snovima, izgubljenim prijateljstvima, zahvaljujući Isusovom uskrsnuću možemo vjerovati da će sve biti spašeno. Isus nije uskrsnuo samo radi sebe samoga, nego i radi nas, da svojim otkupljenjem ispuni sve radosti koje su u našim životima ostale neispunjene. Vjera razgoni strah, a Kristovo uskrsnuće uklanja žalost kao kamen s groba. Kršćanin se svaki dan vježba u uskrsnuću. Georges Bernanos u svom poznatom romanu Dnevnik seoskog župnika preko usta župnika Torcyja poručuje: „Crkva posjeduje radost, svu onu radost koja je rezervirana za ovaj tužni svijet. Kad učinite nešto protiv nje, učinite to protiv radosti.“ A drugi francuski pisac, León Bloy, ostavio nam je onu prekrasnu misao: „Samo je jedna žalost, [...] a ta je da nismo sveti“. Neka nam Duh uskrsloga Isusa pomogne žalost pobijediti svetošću.

Papa Franjo

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"

S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić

Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat

Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

tel: 00385/1/4500130

faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr

ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić

Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.

Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!

Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb

Br. računa: 2360000-1101474800

Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X

IBAN: HR6223600001101474800

BANKA: Zagrebačka banka, Paromlinska 2, 10 000 Zagreb